

18è LABORATORI DE TESI

29 de juny de 2016



Imatges: «Pedrera», fotografia de Montse Gatell; «Maria Barbal», Wikimedia.org.
Disseny del díptic: Georgina Rabassó

Activitat vinculada al Projecte

La transmisión del pensamiento filosófico femenino (FFI2015-63828-P)

Amb el suport de:



Col·labora:



Organitza



Seminari Filosofia i Gènere

GRC Creació i Pensament de les Dones (CiPD)

LABORATORI DE TESI*

Curs 2015-2016

Dimecres 29 de juny de 2016, a les 17.00

Seminari del Departament d'Història de la Filosofia, Estètica i Filosofia de la Cultura, Facultat de Filosofia, Universitat de Barcelona. C/ Montalegre, 6, 4t pis. 08001 Barcelona

Direcció: **Rosa Rius Gatell**

Coordinació: **Georgina Rabassó**

Doctoranda: **Montse Gatell Pérez**, llicenciada en Filologia Semítica en l'especialitat d'àrab per la UB (1994) i en Filologia Catalana per la UOC (2013); Màster en Humanitats: Art, Cultura i Literatura contemporànies a la UOC (2014).

Directora de tesi: **Teresa Iribarren Donadeu** (UOC)

* Experiència d'innovació docent que consisteix en compartir els itineraris de recerca durant el període d'elaboració de la tesi doctoral.

El «Cicle del Pallars» de Maria Barbal: una narrativa per a un territori (títol provisional)

Montse Gatell Pérez

La present tesi doctoral consisteix en l'anàlisi textual de les obres incloses en l'anomenat «Cicle del Pallars» de Maria Barbal: *Pedra de tartera* (1985), *La mort de Teresa* (1986), *Mel i metzines* (1990), *Càmfora* (1992) i *País íntim* (2005) amb què l'autora crea un univers literari que té el Pallars com a teló de fons i que recrea l'espai i el temps de la ruralia del Pirineu a mitjan segle xx. La Guerra Civil espanyola i l'èxode rural són els eixos vertebradors que estructuren un relat ficcional constituït del relat memorialístic i testimonial del conflicte bèl·lic i el franquisme. Guerra, postguerra i èxode són subjacents al relat com a sistemes d'organització social i de poder i vertebrats tant la vida dels personatges com de la societat del moment.

La proposta és demostrar, a través d'una anàlisi literària que incorpori la perspectiva de gènere, la vinculació entre el «Cicle del Pallars» i les narratives de la memòria que recuperen l'experiència del trauma i es relacionen amb els gèneres referencials de les literatures del jo quant a l'exercici narratiu i estètic de la memòria. Aquest abordatge suposa un fet inèdit en els estudis de l'opus barbaliana que és analitzada aquí com a constructora de la memòria cultural sobre la Guerra Civil, l'èxode rural i el franquisme.